

عنوان مقاله:

بازتاب ادیان ایران باستان در شعر شفیعی کدکنی

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی شرق شناسی، مطالعات ایرانی و بیدل پژوهی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

رسول حیدری - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه لرستان

خلاصه مقاله:

شفیعی در سروده های خود هم به ادیان ایران باستان و هم فرهنگ اسلامی نظر دارد؛ آبشخور بسیاری از اشعار و بخصوص تحقیقات و تصحیحات او میراث عظیم اسلامی است که شدیداً به آن علاقه مند است، از سویی دیگر همانند اخوان با نگاهی به ادیان کهن ایران، زردشت و مزدک ومانی را پیامبران شکوه ایران می داند و لحن ستایشگرانه او حاکی از علاقه او به این ادیان است. کفه ترازوی تفکر دینی او در هر دو سوی آن یعنی فرهنگ اسلامی و ادیان باستان، سنگین است اما کفه اسلامی آن بر کفه دیگر می چربد. دلبستگی شفیعی به ادیان پیش از اسلام بیشتر از آنکه اعتقادی باشد، در پیوند با میهن دوستی و علاقه او به فرهنگ ایرانی قابل بررسی است؛ از این رو زردشت و مزدک و مانی در کنار عناصر فرهنگی دیگری نظیر جمشید و جام جم و سیاوش و رستم و نیشابور و بلخ و بخارا مطرحند

کلمات کلیدی:

شفیعی کدکنی- ادیان باستان- زردشت- مانی- مزدک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/830390>

